

Sóc Claudio Sopeña, nebot del Pare Sopeña i tinc l'honor avui de representar a la Família Sopeña, una família espanyola molt extensa. Si ens reuníssim avui tots aquí, tal com vam fer fa uns mesos, seríem més de 270 familiars directes.

Per a nosaltres, el Pare Sopeña, Oncle Fede o Fede, tal com nosaltres l'anomenem, ha estat una referència, una llum, un estel molt llunyà, i molt brillant, irradiant des d'aquesta llunyana terra Índia a Espanya, generositat, pau, serenitat i tranquil·litat. Ell estava sempre al corrent de tot el que passava a la nostra família i molts de nosaltres ens adreçàvem a ell quan necessitàvem el seu suport i els seus savis consells.

El Pare Sopeña, ens va inspirar i ens va animar a visitar l'Índia i conèixer el dia a dia del seu treball i la realitat de la seva rica vida. Recordem de manera molt especial i amb molt afecte totes les visites als districtes, les llargues hores passades en el cotxe rient, cantant i escoltant totes les seves històries i explicacions detallades de la cultura i forma de vida de les comunitats que estàvem visitant. Molts de nosaltres hem vingut aquí: la seva mare, la meua àvia, alguns dels seus germans i germanes, molts dels meus cosins i cosines i darrerament la generació més jove, els nostres nebots i nebodes

La família Sopeña vol que vostès siguin coneixedors que seguirem el llegat del nostre oncle i continuarem venint molts, molts anys més.

Una de les nebodes que ha vingut últimament i ha passat llargues temporades en aquest país és Anna Barba. Els lleigeix la carta que ens ha fet arribar per aquesta cerimònia.

Benvolgut Fede i benvolguts tots.

Volem agrair al Fede haver-nos ensenyat l'Índia, la seva benvolguda Índia. El que feia que Fede estimés tant l'Índia era la seva gent, tots vostès que estan avui aquí i també aquells que no han pogut venir però que també tenen el seu esperit aquí amb nosaltres.

Des d'una terra molt distant, hem conegut a través del Fede les seves famílies Índies, els seus col·legues jesuïtes, els seus començaments en Kurseong, la seva vida en la Colònia Achanak, la Parròquia HolyFamily, les seves aventures en el districte de Raigat, Vinayalaya i els seus amics i parroquians en tots aquests llocs.

Ell ha estat un grandíssim exemple de com viure amb els més pobres i més necessitats i hem après d'ell a estimar els Adivasis.

És només a través de les accions del Fede que hem après també a conèixer el significat real de la paraula gràcies.

Estem molt contents i agraïts que el seu últim somni es fes realitat obtenint la nacionalitat índia fa escassos vuit mesos i morir i ser enterrat en terra índia. Quin gran dia avui, el "Republic Day", perquè aquest somni es fes realitat.

Danniyabad (gràcies en hindi) Fede i gràcies a tots vostès, la seva família índia.

Anna Barba

Permet-me acabar amb les paraules que Father Sopena acostumada a repetir moltes vegades. Gràcies a la vida que m'ha donat tant,